

Через тебе, через тебе

Анна Вірська

Через тебе, через тебе
Що не день втрачаю спокій.
Я б зорю дістала з неба
Моїй пташці кароокій,

Я б мереживом цілунків
Огорнула твої плечі,
Твої руки — жала з трунком, —
Два крила твої лелечі,

Я би смуток в твоїх віях
Відігріла у долонях...
Але нас не зрозуміють.
Нас напевно "не догонят".

Бо колись, на тім світанні
Біс мої підслухав мрії —
От і не судилось Анні
Народитися Андрієм.

А тому — лети під небо,
Вільна, сильна, недосяжна.
Не моя ти — і не треба,
Це вже вічність — і не страшно.